

Czesław Sikorski

Jaksice, pow. Inowrocław. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 5, 82-83

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W trakcie tegorocznych badań na majątku, nie odkryto śladów zabudowań. Przymyślnie mieściły się one wzdłuż wałów, a środek był niezabudowany /w ub.reku w wykopach usytuowanych wzdłuż wałów odkryto liczne ślady półsłomianek/.

Badania będą kontynuowane.

HUTA, pow. Rydgoszes
Stanowisko 1

Muzeum im. Leona Wyciótkowskiego
w Rydgoszesy

Badania prowadził mgr Czesław Potemski. Finansowało Muzeum im. Leona Wyciótkowskiego w Rydgoszesy. Cmentarsyskie kultury wschodniopomorskiej i kultury grobów kleszowych z okresu halstańskiego D oraz z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego.

Stanowisko usytuowane jest w niewielkim wzniesieniu terenowym, około 100 metrów na zachód od zabudowań Eugeniusza Stopy przy drodze lokalnej Huta-Teninek.

Wytyczono łącznie 12 wykopów sondażowych o łącznej długości 225 m, szerokości 70 cm i eksplorowano je do głębokości około 1 m. Znalezione 12 grobów, w tym: 2 groby skrzynkowe, zawierające po trzy popielnice, 1 grób kleszowy, 1 grób popielnicowy prawdopodobnie ze stela, 2 groby popielnicowe, 3 groby jamowe, pozostałe trzy groby zostały zniszczone w trakcie wieloletniej orki. Najciekawsze wyposażenie i stosunkowo najlepiej zachowane, zawierał grób Nr 1. Był to grób skrzynkowy o planie kwadratu, około 1 m x 1 m, zawierający trzy popielnice, w tym 2 twarzowe. Mają one identyczne kształty - brzośce baniaszowe i szerokie, krótkie, cylindryczne szyjki. Nos i uszy zaznaczone są przy pomocy dość prostych, nalepionych listewek, oczy zaś mają kształt kółek. Obydwie twarze wykonane w taki sam sposób, jakby dla podkreślenia podobieństwa zmarłych. Trzecia popielnica ma kształt jajowaty, powierzchnię gładką, jasno-brunatną. W innych grobach znaleziono kilkanaście kółek brązowych, 2 kółka żelazne, 3 blaszki brązowe zwinięte w kształt walca i paciorek keściany. Płytkie szaleganie pochówków /50-40 cm od powierzchni/ nakazuje kontynuowanie badań na tym stanowisku w roku 1972.

JAKSICE, pow. Inowrocław
Stanowisko 3

Muzeum im. Jana Kasprzowicza
w Inowrocławiu

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski. Finansowało Muzeum im. J. Kasprzowicza w Inowrocławiu.

**Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury
wschodnio-pomorskiej.**

Stanowisko zlokalizowano na polu Ob.¹ Aleksandra Wetnawskiego w Jaksicach - Operówku na stoku wzniesienia łagodnie opadającego w kierunku byłej niecki jeziornej. W miejscu, gdzie podczas jesiennej orki odsłonięte kamienne płyty, założono wykop.

Odkopano grób skrzynkowy, zawierający trzy popielnice i kilka przystawek. W jednej z popielnic znaleziono stopione grudki brązu. Na podstawie uzyskanego materiału można określić chronologię grobu na okres halstacki.²

JANKOWICE, pow.³ Chrzanów

patrz epoka brązu

JANKOWO, pow.⁴ Inowrocław

Zakład Archeologii Wielkopolski
Instytutu Historii Kultury Material-
nej PAN w Poznaniu

Badania prowadził mgr Janusz Osteja-Zagórski.
Finansował IHM PAN. Trzeci sezon badań. Gro-
dzisko kultury łużyckiej z okresu halstackiego.
Nikłe ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
z IX-XII wieku.

Kontynuowano prace badawcze we wschodniej partii wyspy. Rozko-
pano ogółem 70 m². Głównym celem podjętych prac było uchwycenie i roz-
poznanie bramy grodu łużyckiego. Odkryte dalsze fragmenty ujawnionej
w ub.roku drogi dojazdowej oraz bramy grodu. Uzyskano również dodate-
kowe dane dotyczące konstrukcji wału obronnego. Stwierdzono, że brama
grodu umieszczona została w jego wschodniej części. Ściany bramy grodu
starszego jak i młodszego tworzą dwa rzędy słupów po 26 z każdej stro-
ny, a między nimi znajdują się fragmenty mocne zniszczonej podłogi
bramy wykonane z łupanych bierwien. Długość obu bram wynosiła około
8,5 m, szerokość natomiast 2,85 m /w świetle wjazdu/ do 3 m od strony
wnętrza grodu. Obie bramy grodu w partii przedwałowej rozchylają się
trapezowato do szerokości około 3,60 m. Stwierdzono, że brama nie była
w swojej dolnej partii konstrukcyjnie powiązana z wałem obronnym. Ob-
serwacje, a zwłaszcza analiza profili przekrojów: poprzecznego /po osi
N-S/ i podłużnego /O-W/ przez bramę pozwala na odtworzenie kolejnych
faz jej użytkowania. Zarówno brama grodu starszego jak i młodszego no-
si ślady dwukrotnej naprawy, głównie elementów podłogowych. Najstarsza
brama natomiast wzniesiona została na warstwie izolacyjnej wykonanej
z pni i konarów drzew, tworzących rodzaj fasy. Na podobnej warstwie